

**ACTA DE LA SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA DEL PLE MUNICIPAL
DEL DIA 22 D'OCTUBRE DE 2008**

Sant Celoni, 22 d'octubre de 2008

Es reuneixen al saló de sessions de la casa consistorial a les 21:10 hores del vespre, en primera convocatòria i sota la presidència de l'alcalde Francesc Deulofeu Fontanillas, a l'objecte de portar a terme una sessió extraordinària del Ple de l'Ajuntament, les regidores Josefa Lechuga Garcia, Magalí Miracle Rigalós, Júlia de la Encarnación Gómez i Montserrat Vinyets Pagès, i els regidors Jordi Cuminal Roquet, Carles Mas Lloveras, Miquel Negre Sánchez, Marià Perapoch Valls, Joan Castaño Augé, Jordi Arenas Vilà, Josep Capote Martín, Josep M. Bueno Martínez, Raül Casado Jiménez, Miquel Vega Vega i Albert Ventura Rovira, assistits pel secretari municipal Ramon Oriol Grau i amb la presència de l'interventor accidental Joan Muntal Tarragó.

Excusa la seva assistència la regidora Laura Costa Olivé.

Inicialment el Sr. alcalde i ofereix la paraula al públic assistent per si algú vol comentar alguna qüestió relacionada o no amb l'ordre del dia d'avui.

~~~~~

Pren la paraula el Sr. Joan Rubiralta Suriol, president de la Secció Local d'ERC a Sant Celoni i la Batllòria i explica que llegirà tot un seguit de mesures que es proposen des de la seva formació política per poder millorar l'economia municipal:

<< MESURES PER MILLORAR L'ECONOMIA MUNICIPAL

Aquest llistat de mesures –diu- només és una mostra de les operacions que es podrien fer per millorar l'economia de Sant Celoni i la Batllòria. Els responsables municipals tenen l'obligació de gestionar els limitats recursos de la corporació, de tal manera que els serveis a les persones no quedin afectats i no paguin els plats trencats els de sempre.

1. Incentivar especialment els cursos de formació en les àrees de les futures professions per tal d'afavorir els llocs de treball qualificats. Potenciació del Pla de transició al treball (PTT) i creació d'Escoles taller.
2. Formació del personal municipal (càrrecs electes, funcionariat i personal laboral) a través de cursos gratuïts finançats per la Diputació de Barcelona i la Generalitat de Catalunya.
3. Reducció de les despeses del capítol 1, pel que fa a protocol i propaganda.

4. Frenar les despeses en dietes, quilometratges i telèfons mòbils.
5. Aplicació del programari lliure a l'administració municipal. Sembla mentida que després de molts mesos de l'aprovació de la nostra moció consensuada sobre aquest tema, encara no hi hagi cap empleat municipal ni cap ordinador d'atenció al públic que pugui rebre un escrit fet amb el Write de l'Open Office, encara que de moment sigui sobre una plataforma Windows.
6. Congelació dels sous dels càrrecs polítics i de les subvencions a les formacions amb representació municipal fins al final de la legislatura.
7. Apujar els impostos. Ja sé que és una mesura impopular i fa perdre vots, però la ciutadania ha de saber que, si es volen serveis adequats, cal tenir diners per poder-los pagar, i ara no n'hi ha.

I parlant de la manca de diners, cal fer esment d'una pràctica que afecta directament les fonts de finançament: el frau fiscal.

L'Estat espanyol lidera el frau fiscal a la Unió Europea. El diner no declarat pels contribuents s'estima en 88.167 milions d'euros, deu punts per sobre de la mitjana europea, triplicant de llarg les xifres de França o Alemanya.

L'Estat espanyol és, a més, l'únic de la Unió Europea en que els assalariats declaren més ingressos que els empresaris. I, si bé s'estima que a l'Estat hi ha 4.543 persones amb un patrimoni superior als 10 milions d'euros, només 727 van declarar aquesta quantitat.

Tot i l'evidència de les dades, es tolera l'existència d'aquest frau fiscal i no s'arbitren els mitjans necessaris per corregir-lo i situar-lo, almenys, al llindar de la mitjana europea.

Si així es fes, s'obtidrien uns ingressos addicionals de 38.000 milions d'euros. El ministre d'economia, Pedro Solbes, afirmava aquest setembre que "no hi ha un euro". Hi són, però el seu Govern no mostra interès en perseguir un frau fiscal que protagonitzen sobretot aquells que més tenen.

Per si la situació no és prou clamorosa, el Govern de l'Estat, tot i tenir-ne coneixement, ha deixat que els especuladors del totxo i el ciment sortissin airosos d'un frau detectat superior a 8.000 milions d'euros, a través d'operacions opaques amb bitllets de 500 euros.

Sobta finalment la irrupció en aquest escenari d'un exministre d'Economia, Rodrigo Rato, en funcions d'assessor al grup de Duran Lleida. Perquè va ser durant el mandat d'aquest quan es van aprovar les reformes fiscals que han donat carta de naturalesa al frau fiscal. O del mateix Roca Junyent. Hi ha qui clarament confon l'economia productiva amb els lobbies de pressió.

Cal voluntat política per redreçar el frau fiscal: reelaborant els sistemes de gestió i elaborant, per experts independents, una anàlisi i avaluació oficial de l'economia submergida i del frau fiscal i laboral. I això vol dir corregir les greus limitacions de personal i les deficientes fórmules organitzatives que impedeixen, entre d'altres, inspeccions rigoroses a les grans empreses.

De tota manera, no sembla que les mesures impulsades pel PSOE per tal d'afavorir els bancs seran de gran ajuda per a la majoria de la ciutadania. Només faltava que el president Rodríguez Zapatero digués que, per arranjar la situació, en els Ajuntament i altres administracions on el PSOE estigui en minoria votarà favorablement tots els pressupostos de l'equip de govern de torn. Aquesta afirmació posa en dubte, fins i tot, el terme de democràcia i el joc polític actual, basats en un govern que ha de fer propostes i d'una oposició que ha de controlar l'acció del govern. Si l'oposició vota sistemàticament els pressupostos del contrari polític, on queda la feina de l'oposició? Què diran els votants socialistes davant d'aquest clatellot donat per Zapatero als regidors socialistes? El PSC pensa fer el mateix aquí? I d'altra banda, algun bona fe es pensava que el PSC votaria en contra dels pressupostos del PSOE? I llavors encara diuen que tenen llibertat de decidir... Ja es veu que la seva prioritat és l'obediència al PSOE i no defensar els interessos de Catalunya.

I encara dir que, d'altra banda i sense deixar la qüestió econòmica, tampoc no va tan bé la situació política. Clarament, CiU va amb males companyies i els textos sagrats ja diuen que això és perillós. Fa acords amb timbals i platerets amb el PNB i el BNG (GALEUSCA, en deien) i després resulta que aquestes forces van a la seva i deixen Catalunya sola, davant l'aprovació dels pressupostos de l'Estat. No s'han venut barat i n'han tret un bon rèdit, que és el que volien. I què els importa el benestar i el finançament del poble català! Amb amics com aquests no cal buscar enemics... >>

A continuació, pren la paraula el Sr. alcalde i diu que el Sr. Rubiralta ha parlat de moltes coses, algunes de les quals es tractaran en aquest Ple dedicat bàsicament a combatre la crisi econòmica des de l'àmbit municipal. Podríem començar, per tant, la sessió.

Atès que ningú més vol fer ús de la paraula, es dóna inici a la sessió d'aquest Ple extraordinari, amb un únic punt a l'ordre del dia:

MOCIÓ DEL GRUP MUNICIPAL SOCIALISTA PER AL DEBAT I APROVACIÓ, SI S'ESCAU, DE MESURES D'AUSTERITAT EN LA DESPESA MUNICIPAL, GARANTIES D'INVERSIÓ PÚBLICA, DESENVOLUPAMENT ECONÒMIC I SUPORT A LES PERSONES MÉS DESAFAVORIDES.

Inicialment el Sr. Castaño distribueix entre els membres de la corporació un dossier amb les mateixes imatges que es projectaran sobre la pantalla que hi ha disposada a la sala.

Com ja s'ha comentat –diu- hem demanat que es convoqui aquest Ple per debatre les mesures que podem adoptar des de l'Ajuntament en aquests moments de crisi econòmica. Es tracta de veure què podem fer, malgrat les nostres limitacions, per ajudar a corregir la greu situació que estem vivint.

Passarem uns gràfics sobre les dades de l'atur al nostre municipi perquè creiem que aquest és un dels indicadors més clars de la crisi que estem passant.

La primera imatge que veiem –diu- ens mostra un gràfic sobre l'evolució de l'atur a Sant Celoni en el darrer any, comparat amb l'atur al Vallès Oriental en aquest mateix període. Segons veiem, actualment al nostre municipi de cada 100 persones de població activa 14 estan aturades. L'atur ha pujat a Sant Celoni del 9,11% al 14,57%. Si ho comparem amb el Vallès Oriental, veiem que, en termes relatius, l'atur ha crescut molt més a Sant Celoni que a la comarca. Al setembre de 2007 el diferencial de l'atur entre Sant Celoni i el Vallès Oriental era només de 0,64 punts i ara, un any més tard, ha passat a ser de 2,73 punts.

En termes absoluts, segons les últimes dades de què es disposa, el nombre de persones aturades a Sant Celoni s'ha disparat aquest mes de setembre i ja són 886: 428 homes i 458 dones. En un any l'atur masculí ha crescut un 102,84% i el femení un 33,53%.

Si ens comparem amb els municipis de més de 10.000 habitants del Vallès Oriental, veiem que Sant Celoni és el que ha tingut un increment relatiu més alt de l'atur en el darrer any (un 59,93%). L'augment de l'atur a nivell de tot el Vallès Oriental ha sigut del 38,06%. Estem, doncs, més de 21 punts per sobre del creixement de l'atur a la comarca.

Com he dit abans –continua el Sr. Castaño- al mes de setembre de 2008 Sant Celoni tenia un índex d'atur del 14,57%, el segon més alt de la comarca després de Canovelles. El percentatge promig d'atur a la comarca és de l'11,69%.

Pel que fa a l'atur masculí, en el darrer any hem passat a ser el segon municipi amb un increment més gran. Tenim un índex del 102,84%, quan l'augment a nivell comarcal és del 51,39%.

D'altra banda, som el municipi amb l'increment relatiu més alt en l'atur femení respecte dels municipis de més de 10.000 habitants de la comarca, quan a l'agost ocupàvem el darrer lloc. Aquest és un fenomen que ens ha sorprès i que caldria analitzar.

A la vista d'aquests gràfics, i essent tots conscients de la difícil situació econòmica per la que estem passant, el nostre grup municipal va demanar la convocatòria d'un Ple extraordinari amb una sèrie de propostes d'acord que hem agrupat en tres grans blocs:

1. Austeritat en la gestió municipal, basada en el rigor, l'eficàcia i el control de les despeses municipals.
2. Manteniment de la inversió pública, creació de desenvolupament econòmic i de llocs de treball.
3. Suport a la ciutadania.

L'atur –continua- és un dels principals indicadors de la greu crisi econòmica que estem patint, tant a la petita, mitjana o gran indústria com al comerç. Tots tenim algun conegut que s'ha quedat sense feina. Per això, creiem que hem de

buscar acords de consens per aplicar tot un seguit de mesures a curt i mig termini per mirar de corregir aquesta situació en la mesura de les nostres possibilitats com a administració local.

A continuació, el Sr. Arenas llegeix la part dispositiva de la moció presentada pel grup municipal del PSC, que diu textualment així:

<< El grup municipal socialista de Sant Celoni presenta per a la seva aprovació al Ple municipal les següents **PROPOSTES D'ACORD**:

1. Austeritat en la gestió municipal, basant-se en el rigor, l'eficàcia i el control de les despeses municipals.

El Ple de l'Ajuntament de Sant Celoni exhorta l'equip de govern municipal a reaccionar de forma decidida per tal d'afrontar aquesta etapa d'estancament econòmic i, per això, planteja un reajustament de les despeses municipals.

El principi a seguir haurà de ser la redistribució de partides de diverses regidories amb un seguit de mesures que tenen, però, un límit: no poden afectar ni els serveis bàsics, ni els serveis d'atenció a la ciutadania.

- a. Congelació dels sous de l'alcalde i dels regidors/es amb dedicació exclusiva i parcial durant l'exercici de l'any 2009, així com de les compensacions i dietes de tots els membres electes del consistori.
- b. Reducció de les despeses de protocol, representació i propaganda institucional des de l'aprovació d'aquesta mesura.
- c. Reducció del capítol 2 de despeses corrents del pressupost municipal.
- d. Limitació de les publicacions no imprescindibles de l'Ajuntament.
- e. Reducció de les assessories externes: realitzar tots els treballs mitjançant personal propi o contractat per la pròpia administració, sense haver de recórrer a empreses externes.
- f. Reducció de les hores extres no imprescindibles i, si és el cas, compensació per temps lliure i no monetàriament.
- g. Congelació dels d'impostos, les taxes i els preus públics municipals durant el 2009.

2. Manteniment de la inversió pública, creació de desenvolupament econòmic i llocs de treball.

Les administracions públiques han d'actuar, en situacions d'estancament econòmic, com a garant i estímul de l'activitat econòmica, impulsant així la reactivació en sectors clau.

- a. Aposta per l'obra pública: s'ha de seguir apostant per l'obra pública i no només perquè així es genera ocupació en un sector especialment afectat per la crisi, sinó sobretot com una eina que ens permet aprofitar l'oportunitat que suposa millorar i ampliar l'atenció als ciutadans i ciutadanes amb noves i millors infraestructures i serveis municipals. El

Ple demana a l'equip de govern que s'esforci a portar a terme les obres de millora d'infraestructura de Sant Celoni i la Batllòria.

- b. Aposta per l'habitatge: cal fer una aposta ferma per al foment de l'habitatge protegit i la rehabilitació d'immobles amb l'aplicació de tractaments fiscals favorables i la congelació de les taxes per obres menors.
- c. Aposta pel comerç local: l'Ajuntament s'ha de comprometre a potenciar les compres del consistori en entitats i empreses del nostre poble, animant-les a presentar-se en els concursos que es licitin, fent un nou esforç en explicar els passos a seguir per evitar que no hi participin per por als tràmits burocràtics i, així, aconseguir que el màxim de recursos econòmics es quedin al nostre poble.
- d. Potenciar la imatge de marca dels productes elaborats al Baix Montseny aprofitant els recursos que posen a disposició dels Ajuntaments altres administracions públiques i en col·laboració amb les empreses i els agents comercials.
- e. Un nou pla de reactivació econòmica: iniciar un debat entre els diferents grups amb representació al Ple i els agents socials per endegar un pla que fixi les grans línies d'actuació per als propers anys en matèria econòmica.

3. Suport a la ciutadania.

Davant de la situació d'estancament econòmic, cal donar una resposta clara, i aquesta ha de venir també d'aquells òrgans més propers a la ciutadania. En el cas de l'Ajuntament, això afecta en primer terme les regidories de Comunitat i Cultura, de qui depenen els serveis socials i educació.

Els principals indicadors confirmen que seran els sectors de la població més dèbils i amb economies menys estables els que patiran més intensament els efectes negatius de l'actual situació econòmica.

En aquest sentit, ens sumem a iniciatives que des de diferents municipis de l'àrea metropolitana, com ara l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet o el de Cornellà, han sabut avançar-se a les possibles problemàtiques a què hauran de fer front el proper any i s'han compromès a pressupostar per al 2009 un fons de contingència social que preveu donar resposta a les dificultats que poden travessar certs segments de la població a causa de l'actual situació econòmica.

El Ple de l'Ajuntament aposta per la protecció dels col·lectius amb menys recursos i, en concret, es compromet a:

- a. Acordar una dotació pressupostària oberta per a aquests dos serveis d'atenció bàsics per als ciutadans/ciutadanes per evitar, en última instància, que les previsions pressupostàries hagin estat massa justes i no s'adeqüin a la realitat del nostre poble. L'Ajuntament ha de preveure un increment dels recursos econòmics en els propers mesos per tal de

donar una resposta adequada a un previsible augment en el nombre de peticions d'assistència per part de determinats sectors de la població, a què haurà d'aportar solucions monetàries i no monetàries.

- b. Implementar un fons de contingència social suficient per fer front a situacions socials greus derivades de l'estancament econòmic.
- c. Incrementar les polítiques de beques de menjador per al present any acadèmic i comprometre's a augmentar les subvencions a les famílies mitjançant l'augment dels ajuts per a material escolar i llibres per al proper curs.
- d. Apostar i coordinar des de l'Ajuntament mecanismes de reaprofitament de llibres de text a les escoles de Sant Celoni i la Batllòria, afavorint l'estalvi en aquest àmbit per a mares i pares.
- e. Ajuts per a cobrir deutes de subministraments d'aigua, llum i gas amb avís oficial de tall del servei.
- f. Incrementar els recursos i agilitzar els procediments per tal de contribuir a la sortida de l'atur i l'accés a una nova feina, facilitant la inserció laboral de les persones en atur amb programes de formació, promoció de l'ocupació i més orientació i intermediació aprofitant l'estructura municipal del servei d'ocupació, que inclou un servei d'orientació laboral, un club de feina i suport a la creació d'empreses.
- g. Congelar els preus públics de prestació de serveis personals.
- h. Augmentar el nombre i quantia de beques, així com rebaixar els barems per accedir-hi.
- i. Apostar per nous sectors emergents d'activitat/ocupació com ara les relacionades amb el medi natural, la gestió de residus (tractament de residus forestals, biomassa...) i noves formes d'energia neta.

El grup municipal socialista insta la resta de grups polítics amb representació municipal a afegir-se a aquestes iniciatives per tal de sumar esforços davant d'una situació econòmica que pateixen, especialment, les famílies amb rendes més baixes.

Amb aquesta proposta, el grup municipal socialista es proposa dos objectius. D'una banda, establir un paquet de mesures que serveixin per a pal·liar els efectes negatius de l'estancament econòmic des de l'àmbit local. I, de l'altra, generar debat i fomentar la participació dels grups polítics i de la ciutadania, base sobre la qual formular alternatives i possibles solucions que ajudin a fer front a aquest període ple d'incerteses. És un exercici de responsabilitat. >>

Llegits els acords proposats pel grup municipal del PSC, el Sr. Castaño indica que la intenció del seu grup és que aquest sigui un document obert al diàleg. Per

això, -diu- s'ha passat als altres grups municipals per si volen fer aportacions i presentar alguna esmena. Es tracta de debatre entre tots aquelles mesures que es puguin posar en marxa des de l'Ajuntament per pal·liar la crisi econòmica, per després traslladar-les a la ciutadania, a les entitats i als agents econòmics i socials, per a que també s'hi puguin sumar.

Intervé el Sr. alcalde i diu que l'equip de govern ha preparat un document amb una sèrie d'esmenes a la moció presentada pel grup municipal del PSC, proposant algunes modificacions i l'addició de nous punts. Aquest document – diu- s'ha distribuït entre els membres del la corporació a l'inici de la sessió. No és, però, una esmena presentada oficialment al registre d'entrada municipal, perquè l'hem estat puntualitzant fins a l'últim moment.

Es transcriu a continuació el text amb les esmenes presentades pel grup municipal de CiU:

<< ESMENES DEL GRUP MUNICIPAL DE CIU A LA MOCIÓ PRESENTADA PEL GRUP MUNICIPAL DEL PSC SOBRE L'ADAPTACIÓ MUNICIPAL A LA CRISI ECONÒMICA

• Esmenes de modificació

1. Modificació de la lletra a) del primer punt de la moció, que quedaria amb el següent redactat:

“a. No incrementar els sous corresponents als càrrecs electes durant l'exercici 2009, així com les compensacions i dietes de tots els membres electes del consistori.”

2. Modificació de la lletra c) del primer punt de la moció, que quedaria amb el següent redactat:

“c. Reducció de les despeses no bàsiques del capítol 2 de despeses corrents del pressupost municipal.”

3. Modificació de la lletra g) del primer punt de la moció, que quedaria amb el següent redactat:

“g. No incrementar la pressió fiscal en els impostos, taxes i preus públics municipals durant el 2009.”

4. Modificació de la lletra e) del segon punt de la moció, que quedaria amb el següent redactat:

“e. Pla de reactivació econòmica: coordinació de les polítiques amb els municipis del Baix Montseny, mitjançant el diàleg conjunt amb la societat, per avançar en la dinamització socio-econòmica del territori, avançar en la mancomunació de serveis i la coordinació en matèria d'ocupació.”

5. Modificació de la lletra g) del tercer punt de la moció, que quedaria amb el següent redactat:

“g. Congelar els preus públics de prestació de serveis bàsics personals”

• **Esmenes d'addició de nous punts**

6. Es proposa afegir els següents punts en l'apartat primer de la moció:

“Aplicar en les Ordenances fiscals mesures d'exempcions i bonificacions als principals impostos i taxes per a aquells col·lectius més afectats per la recessió econòmica, i facilitar el fraccionament del pagament dels principals tributs.”

“Realitzar les modificacions de crèdit necessàries per complir amb aquest Pla al llarg de 2008 i 2009.”

7. Es proposa afegir els següents punts en l'apartat segon de la moció:

“Agilitzar l'execució de la inversió prevista pels anys 2008 i 2009, entre elles, les següents inversions:

- Pavelló Sot de les Granotes
- Peatonalització del centre
- Manteniment de l'espai públic
- Aparcament municipal
- Pont de la Tordera
- Unió Batllorienca
- Adequació de les noves seus dels Serveis socials i Escola d'adults-PTT”

8. Es proposa afegir els següents punts a l'apartat tercer de la moció:

“Potenciar les prestacions destinades directament a les famílies: ajudes d'emergència, beques de menjador, informació i assessorament econòmic, etc.”

“Establir els sistemes necessaris per a la gratuïtat del bus urbà per als menors de 16 anys.” >>

A continuació, pren la paraula la Sra. Vinyets per fixar el posicionament del grup municipal de la CUP en aquest tema. A diferència –diu- dels grups municipals del PSC i de CiU, que consideren que cal una reflexió de la situació econòmica en l'àmbit municipal, nosaltres entenem que cal analitzar la crisi des d'una perspectiva supramunicipal. Per això, pensem que aquest Ple extraordinari és un bon moment per exposar les contradiccions que, en la nostra opinió, presenta el sistema econòmic actual. Certament, l'atur avui és una realitat que ens afecta molt. De fet, hi ha regidors que estan a l'atur. Entenem, però, que no ens podem quedar només amb l'anàlisi d'un determinat factor, sinó que cal fer un examen a nivell estructural i veure que el problema va per llarg i que hem de ser

conscients d'on ens trobem. A continuació llegiré l'argumentari que ha preparat la comissió d'economia social de la CUP i que fixa el nostre posicionament en aquest tema. Es tracta d'un document llarg i dens, però pensem que cal parlar de la crisi amb profunditat.

Des dels seus inicis al segle XVIII, el capitalisme ha estat intrínsecament vinculat al creixement, l'un no s'entén sense l'altre. Els partits polítics tradicionals, inclosos tots aquells que avui tenen representació parlamentària als Països Catalans i a l'Estat espanyol, i els cercles econòmics dominants han contribuït, mitjançant polítiques i posicionaments com la defensa del model capitalista liberal o neoliberal, a perpetuar l'obsessió pel creixement en unes societats en què l'augment de la producció ja fa temps que no contribueix a reduir l'atur i, per tant, la pobresa, sinó a fer créixer l'opulència i la destrucció del nostre territori.

Al final, i com no podia ser d'una altra manera (ja fa temps que estava anunciat, malgrat que els nostres polítics no ho volguessin veure; "no hi ha pitjor cec que el que no hi vol veure", diuen), aquest model basat en el creixement infinit desmesurat ha petat, suposant l'arribada de diverses crisis interconnectades:

- A) En primer lloc, una crisi energètica. L'addicció al creixement econòmic desenfrenat ha comportat un esgotament del petroli. Avui consumim 4 barrils de petroli per cada 1 que en descobrim. La pròpia Agència internacional de l'energia expressa la seva preocupació per les dificultats que comportarà satisfer la demanda de petroli a partir de 2012. D'altra banda, altres fonts d'energia com el gas, el carbó o l'urani començaran també a escassejar l'any 2020. No podem comptar, per tant, amb altres energies per substituir el petroli.
- B) En segon lloc, una crisi financera i econòmica. Estem en recessió tècnica en el centre del sistema. Tots els agents del poder persegueixen esquivar les seves responsabilitats, derivar els efectes de la crisi i blindar-se davant d'una tempesta d'imprevisibles proporcions que no se sap quan s'escamparà.

Des dels anys 70 el capitalisme viu d'inèrcies i promeses, d'exportar el sofriment als països perifèrics, de reeditar cruelment les polítiques de regulació flexible i intensificar la precarietat i l'explotació a escala global. La seva crisi estructural dona inestabilitat i desigualtat mundial. Ara, la crisi industrial recurrent mostra la contradictòria arquitectura del model d'acumulació, la fragilitat del qual esclata al cor del sistema.

La crisi conjuntural, arrossegada des de començaments dels anys 2000, explota ara amb tota la seva rudesia, postergada una i altra vegada per la inflació d'expectatives d'alguns mercats que van suposar vanes esperances. S'esgoten les poques vetes que semblaven sostenir la confiança en un sistema que troba cada vegada més difícilment àrees de negocis desitjables.

Entretant, la taxa de rendibilitat, recuperada parcialment als anys 90, i que podria augurar una nova espiral d'acumulació, es troba severament hipotecada per un procés general de finançament, que treu

estructuralment recursos de l'excedent empresarial i, naturalment, del valor del treball, en benefici de l'oligarquia financera i en detriment de la inversió.

El capital té més en compte el valor de les accions als mercats financers globals que els propis processos de producció de béns i serveis. Les empreses no persegueixen la seva viabilitat o aconseguir un benefici a l'ús, sinó que han de rendir per aportar "un valor per a l'accionista o el prestador".

Això inhibeix nous cicles d'inversió i condiciona qualsevol iniciativa a racionalitzacions de costos i condicions de rendibilitat -dividends-, o devolució de préstecs -interessos-, que coarten el propi creixement econòmic i, per tant, l'ocupació/ús i la seva qualitat.

Aquesta crisi clàssica coincideix amb una altra de fons en condicions excepcionals. Companyies bancàries i d'assegurances, responsables de la finançament, que van concedir crèdit per captivar qualsevol procés que reportés rendibilitat, ara estan amenaçades. Al rescat, els Estats, que socialitzen pèrdues i reparteixen la crisi entre les víctimes per salvar-ne els causants (cas AIG).

Els governs al·ludeixen que es tracta d'una crisi internacional sobre la qual poc poden fer. Però això és així precisament perquè van decidir confiar-ho tot als mecanismes del mercat capitalista, i a instàncies supranacionals que, mentre van treure competències als Estats, no assumeixen més que polítiques convencionals de regulació flexible, liberalització de mercats o polítiques monetàries obsessives amb el control de la inflació.

Així les coses, el gran capital involuciona i s'enroca per blindar-se i conservar les seves posicions davant allò que anhelan, i que les forces antagòniques hem de combatre: una transició -dolorosa- a un nou cicle sistemàtic d'acumulació.

S'està parlant molt de la situació de la crisi financera als Estats Units, però poc en sabem del seu abast a Catalunya. Pel català mig la situació és molt pitjor que als Estats Units. Als Estats Units el deute que tenen els ciutadans és sobre el bé hipotecat; a l'Estat espanyol i a Catalunya el deute és sobre els béns de la persona, sobre els seus actius. Aleshores què passarà quan comenci a decreixer el PIB i la gent no pugui pagar els crèdits? Hi ha un tema dels pressupostos estatals de l'any vinent que quasi no s'ha comentat, concretament del pressupost d'ingressos. Pel moment, s'ha pressupostat que l'any 2009 els ingressos creixeran un 0,8 %. Créixer un 0,8 % és no créixer. Una altra cosa que no s'ha comentat massa és que la partida que més creix l'any vinent és la de l'atur. Hi ha una sèrie de dades que s'estan considerant i no s'estan publicitant. Els responsables polítics estan donant una imatge falsa de la realitat.

La banca espanyola té un altre problema del qual el senyor Zapatero i el senyor Solbes no en parlen: el tipus de crèdits que ha donat i el deute que té. La banca espanyola té un deute amb d'altres entitats d'arreu del planeta que puja més de 800.000 milions d'euros. I això ho ha de tornar. I, a la vegada, ha donat una sèrie de crèdits a gent que no té solvència. Això ve

donat per aquesta bogeria creditícia en la que hem viscut els darrers 10 anys. Gent que tindrà problemes d'ocupació, quedarà en atur, no tindrà prou ingressos i no podrà tornar els diners. No podrà tornar aquests crèdits a la banca de l'Estat espanyol i Catalunya. Ens trobem, doncs, davant una situació molt complicada.

Aquell Estat espanyol del "*España va bien*" o de l'Espanya que jugava a la Champions League de l'economia ha resultat ser un miratge. Els darrers anys hem viscut d'una economia basada en el crèdit i l'especulació. Ara, però, s'ha acabat.

- C) I, en tercer lloc, una crisi alimentària i l'abandó del "Tercer Món". Hi ha uns 50 països en situació molt greu. Les seves necessitats van forçar la Declaració del Mil·lenni per reduir la pobresa extrema i el patiment d'una majoria de la humanitat. L'ONU ha engegat aquesta iniciativa amb un seguit d'objectius que volen cobrir des de la fam al canvi climàtic. Però la crisi pot malbaratar-los tots perquè els països donants han de triplicar l'ajuda oficial al desenvolupament fins al 0,7% del PIB i, en plena crisi de liquiditat, no sembla que estiguin disposats a augmentar la seva contribució. És evident que, com assenyala el director de la FAO, l'amenaça de la recessió mundial temptarà els països a revisar els seus compromisos amb el "Tercer Món". El desastre financer arriba just després de la crisi alimentària que ha elevat la xifra de famolencs a 1000 milions el 2008. Com a conseqüència de la crisi financera, els països del "Tercer Món" pagaran més pels préstecs, rebran menys inversions i ajuts i veuran caure les remeses de diners que envien els emigrants. Sorpren que la intervenció de diners públics més important en la història no hagi estat per salvar els més pobres, sinó per rescatar un sistema financer i els que tenien el control de les finances.

Quan parlem del deute dels països pobres, estem parlant d'un tipus d'endeutament concedit amb total opacitat. L'Àfrica és el paradigma d'aquesta xacra. A Kenya, per exemple, el Govern gasta anualment un terç dels seus recursos per pagar el deute extern, una quantitat que equival al pressupost global que el país destina a sanitat, aigua, agricultura, carreteres, transport i finances. Més de 600 milions de dòlars a l'any en un país on un terç dels habitants estan mal nodrits, i la meitat viu amb menys de dos dòlars al dia. Els estudis més recents apunten que un centenar de països haurien de veure el seu deute condonat. No obstant, a dia d'avui, segueixen pagant, i molt. Tant, que a Occident ingressem cada dia gairebé 100 milions de dòlars en concepte d'interessos. Fins ara tots els esforços dels creditors per negociar el deute s'han fixat més en la manera de mantenir el sistema financer internacional vigent que en els drets o el patiment de les persones que viuen en situacions de pobresa extrema.

La interconnexió en un mateix moment d'aquestes crisis ha comportat l'ensorrament del sistema, l'enfonsament de la ficció neoliberal i, alhora, ha donat lloc a la situació de crisi que estem vivint actualment i que podem catalogar com d'autèntic malson social per a les classes populars. Les conseqüències que d'aquesta crisi en patiran, durant els pròxims anys, aquells sectors socials menys afavorits del nostre país son:

- Acomiadaments barats, a través dels ERO's.
- Precarietat dels llocs de treball mitjançant reduccions de la jornada laboral, etc.
- Mobilitat dels treballadors, que afectarà especialment els immigrants.
- Congelació dels salaris i, per tant, pèrdua del poder adquisitiu dels treballadors, entre moltes d'altres.

Davant d'aquesta situació, creiem del tot necessari que des de la ciutadania s'hagin de demanar explicacions i responsabilitats. I, per això, pensem que si l'objectiu d'aquest Ple és parlar de la crisi, doncs parlem-ne, però amb pèls i senyals. Des de la CUP creiem que no podem parlar de crisi si no analitzem primer quines són les seves causes i qui són els seus responsables a nivell estatal, nacional i local. I, només llavors, podem passar a veure quines són les mesures que aquests responsables ens plantegen, si són aquestes mesures autèntiques solucions per al problema i, de no ser-ho, què cal fer per a que la crisi es faci més suportable per als ciutadans.

Respecte de qui són els responsables de la crisi, tot i que a nosaltres tampoc ens agrada mirar pel retrovisor, creiem que l'actual situació ens obliga a mirar enrere i veure quin ha estat el posicionament que han mantingut en els últims anys partits com CiU i PSOE, que ara estan en ple atac de nervis i d'esquizofrènia convocant Plens extraordinaris i proclamant profecies per salvar a corre-cuita els ciutadans de la crisi.

Durant anys, tant el PSC-PSOE com CiU han estat grans defensors del model de creixement que ha generat la crisi actual. Les arrels d'aquesta crisi les trobem, en part, en el triomf durant els últims 30 anys del liberalisme econòmic i de la seva visió segons la qual calia alliberar els mercats de qualsevol control governamental. Com era de preveure, aquestes mesures han augmentat la freqüència i intensitat dels greus revessos financers, que ara amenacen de donar lloc a la pitjor crisi econòmica vista en moltes dècades. I, com també era previsible, els reduïts sectors que van treure enormes beneficis de la liberalització demanen ara una intervenció estatal a gran escala per rescatar unes institucions financeres que es desplomem.

Durant anys, tant PSC-PSOE com CiU han defensat el model econòmic liberal basat en un procés de desmantellament de la capacitat de l'Estat de poder intervenir en la regulació del mercat i l'economia i en l'aplicació de polítiques públiques. En podem posar moltíssims exemples:

La defensa per part d'aquests dos partits, i d'altres, del procés de construcció de l'Europa del capital:

- a) De l'Acta Única Europea que va suposar la liberalització en la circulació de capitals, serveis, mercaderies i persones;
- b) Del Tractat de Maastrich que tenia per objectiu que cap país de la Unió Europea apliqués al seu interior polítiques econòmiques que no fossin neoliberals;
- c) Mesures de convergència que els països membres van haver de complir per passar a formar part del club euro i que suposaren la privatització de

- totes les empreses públiques i part dels serveis públics per tal assolir les fites de dèficit públic zero;
- d) De la directiva Bolkestein, que va liberalitzar tots els serveis d'interès general que incloïen els serveis socials.
  - e) O, del fracassat projecte de Constitució Europea que suposava una exaltació de la competitivitat.

Més exemples. Durant anys, des de 1985, però especialment entre els anys 1992 i 1996, abans de que arribés al poder el PP, també va ser el govern del PSOE a Madrid, amb el suport de CiU a la Generalitat, els qui van portar a terme a l'Estat espanyol tot el procés de privatitzacions de les empreses públiques de serveis. Empreses com Telefónica, Repsol, Argentaria, Enagas o Endesa, van ser privatitzades pel PSOE amb el recolzament de CiU. Per què calia privatitzar aquestes empreses de serveis si eren plenament competitives? És curiós veure com aquells partits que s'han venut totes les empreses públiques de serveis, ara en aquest Ple parlin de la necessitat d'assegurar serveis públics a la ciutadania.

Més coses. En matèria laboral, des de 1977 amb els Pactes de la Moncloa fins a l'actualitat, el PSOE, amb el suport de CiU durant molts anys, ha estat l'artífex de reformes laborals que han precaritzat la vida dels treballadors.

Però, encara n'hi ha més. Quina ha estat l'actitud dels nostres governs municipals, inclòs el govern celoní del PSC-PSOE a Sant Celoni, amb el suport de ERC i ICV durant els últims anys, en referència a les empreses immobiliàries i a l'especulació urbanística?

Un dels grans problemes de la crisi a l'Estat espanyol i a Catalunya és que els bancs han donat molts crèdits a les empreses constructores. Fa dos mesos va fer fallida la constructora MARTINSA. S'hauria de veure a qui deu diners MARTINSA: li deu 1000 milions d'euros a La Caixa, 1000 milions a Caja Madrid, 400 milions a Caixa Penedès, etcètera. Hi ha tot un grapat d'entitats que durant aquests anys han deixat diners a les constructores, pensant que aquestes serien -ad infinitum- màquines de fer diners i beneficis. Ara resulta que aquestes constructores tenien tots els crèdits del món i els bancs s'han picat els dits amb aquestes empreses que semblaven solvents, però que depenien exclusivament de la construcció. Com ja sabem, en el moment que s'atura la construcció el sistema comença a caure.

De moment la crisi de la construcció ha disminuït lleugerament perquè els governs de l'Estat espanyol i de Catalunya han intervingut. Aquestes empreses que no fan cases són contractades pels mateixos governs per a que facin obra pública, però això no durarà molt. El problema és que el PIB (la producció de l'Estat espanyol) depèn fonamentalment del sector de la construcció. El 19% dels llocs de treball creats a l'Estat espanyol els últims 15 anys, el 19% !!!!, són de la construcció. És a dir, hi ha una enorme dependència d'aquest sector. Aleshores, quan s'atura la construcció, no només hi ha molta gent que es queda a l'atur, sinó que totes aquestes empreses que han d'acomiadar treballadors perquè no tenen diners, tampoc poden tornar els diners als bancs. Tot plegat una bola de neu que es va fent més i més gran.

Això, per descomptat, també és extrapolable al nostre municipi. És sorprenent veure ara com el PSC-PSOE assegura que aquest sector s'ha descontrolat i que cal adoptar mesures per pal·liar el desastre que se'n deriva. Però, per què s'ha descontrolat el sector immobiliari? qui ha permès que s'hagi descontrolat? o és que potser les immobiliàries poden edificar a Sant Celoni sense permís de l'autoritat municipal? qui donava, durant tot aquest temps, permisos de construcció? qui, sinó l'Ajuntament de Sant Celoni, gestionava milions i participava en el joc de l'especulació urbanística? El sector de la construcció ha trobat en els governants municipals un autèntic estímul.

I, per si això no hagués servit de lliçó, la solució que l'actual equip de govern proposa per aportar feina en un moment de crisi econòmica és construir una Àrea residencial estratègia (ARE). L'ARE no és cap solució a la crisi, al contrari. Apostar per l'ARE significa aprofundir en un model de creixement basat en l'especulació immobiliària i en la construcció, que ens ha conduït a aquesta situació. Justament, la crisi posa en evidència el fracàs d'aquest model de creixement i la necessitat d'un model econòmic que no es basi en la construcció i en l'especulació, entre d'altres coses, perquè el territori és finit i no es tracta d'un desenvolupament vàlid.

En conseqüència, no hi ha dubte que tant el PSC-PSOE, com CiU, com els altres partits amb representació parlamentària a Catalunya i a l'Estat, tenen una responsabilitat directa i són, en gran part, culpables de l'actual crisi econòmica. Potser és per això que tots ells només parlen de mesures llampec per fer creure a la ciutadania que estan fent coses per solucionar la situació. Però cap d'ells es para a fer una anàlisi profunda de l'origen de la crisi. Evidentment, és lògic, no fos cas que en sortissin esquitxats! El programa de mesures que s'estan proposant semblen més bé un intent de dir que s'estan fent moltes coses, que no de voler situar seriosament en el centre del debat públic els problemes de fons.

Respecte de les altres preguntes: quines són les mesures que ens proposen per solucionar la crisi? són aquestes mesures autèntiques solucions?, les respostes i mesures que els nostres polítics plantegen són absolutament pobres. En primer lloc, quant a la filosofia general de les mesures: sembla evident que després de que l'actual context ens hagi demostrat que el model econòmic capitalista neoliberal està condemnat al fracàs, qualsevol tipus de mesures que es plantegin per corregir la situació hagin d'implicar, per lògica, un canvi profund d'aquest model. No obstant, la filosofia de les mesures que els nostres partits polítics, a Madrid, Barcelona i Sant Celoni ens presenten, no apunta cap a un nou model, sinó cap a intentar rescatar el sistema capitalista sense necessitat de variar els seus principis. Malgrat que el model de lliure mercat ha fracassat rotundament, les mesures que ens proposen només saben seguir la mateixa direcció.

Des de la CUP considerem que la crisi, que ja ha sortit a la llum pública, no és una qüestió de quatre dies que es pugui resoldre amb quatre pedaços redactats a la balabalà, sinó que la crisi és tan profunda que difícilment la pot resoldre el mateix sistema que l'ha causada: el capitalisme. Qualsevol solució definitiva i a llarg termini ha de passar necessàriament per buscar des de les institucions polítiques i des de la societat, formes d'organització política, social, cultural i econòmica alternatives.

Quant a les mesures en concret, des de la CUP reconeixem que és cert que, amb la privatització de l'economia i el creixent poder de les empreses transnacionals i grans conglomerats financers, els polítics no disposen en l'actualitat dels instruments bàsics per poder afrontar una crisi, instruments com el tipus de canvi o la política monetària. No obstant, en la seva resposta, els polítics no qüestionen la importància d'aquestes limitacions, ni ofereixen un plantejament d'una mínima coherència, a menys que es consideri com a tal la submissió als imperatius de l'ortodòxia econòmica. Per exemple, la pròpia moció presentada pel PSC-PSOE al Ple d'avui menciona que l'origen de la crisi prové del "context globalitzat de l'economia", però no formula cap mena de crítica cap a aquest.

El conjunt de mesures que els polítics ens presenten aquests últims dies, com diem, no aporten cap solució real, sinó que són simplement un episodi més de les profecies electoralistes. A nivell estatal, el govern d'en ZP ha plantejat un conjunt de mesures que considerem que no ajuden en res a superar la crisi, més aviat el contrari: en comptes de buscar models alternatius, les seves mesures promouen més del que ha generat la crisi.

Per un costat, es combinen mesures de sosteniment de les demandes perquè l'activitat econòmica no decaigui en els sectors econòmics dominants com la construcció i l'automòbil, amb polítiques depressives que més bé frenaran la creació de llocs de treball, especialment els anunciats retalls del pressupost corrent o la reducció en un 70% de l'oferta pública de treball. Quan per tot el món és de sentit comú que l'expansió del treball i de la despesa pública és un mitjà per mantenir l'ocupació i propiciar la recuperació econòmica, el senyor Zapatero torna als vells temps del primer liberalisme que converteix el dèficit públic en pecat.

Per altra banda, en la proposta del govern del PSOE es parla d'una eliminació de l'impost de Patrimoni, un impost modestament recaptatori però útil per controlar la riquesa de la gent més adinerada, la qual cosa considerem que és una autèntica insensatesa i injustícia social. En un país on alguns s'han fet rics amb operacions patrimonials és imperdonable que es pugui parlar d'austeritat quan se'ls hi perdonen impostos. En contraposició, en les al·legacions que la CUP presentarà a les Ordenances fiscals que es discutiran en el Ple municipal de demà proposarem una apujada al màxim de tots aquells impostos que afecten especialment als sectors socials amb més diners i patrimoni. En temps de crisi sembla lògic que aquells que tenen més diners tinguin l'obligació de pagar el màxim que la llei estableixi, per a que pugui haver-hi una redistribució efectiva de la riquesa.

La resta de mesures, més del de sempre: reforma laboral, reforma de la seguretat social i moderació salarial. Un clàssic que mai desapareix i que condemna a que sigui la classe treballadora la que hagi de pagar els costos de la crisi. Ara bé, si les profecies del govern estatal no plantegen alternatives clares, en el cas de Sant Celoni les profecies locals són encara més decebedores. Les propostes, tant del PSC-PSOE com de CiU, són mesures escrites sense cap mena d'anàlisi previ i detallat de la situació del nostre poble, sense cap mena de lògica, de fonament, ni de plantejament. Les mesures que en aquest Ple s'estan

plantejant són simples pedaços. És com voler tapar el forat. Per això, des de la CUP tenim algunes preguntes a fer:

- Teniu algun estudi o xifres de les persones en situació de pobresa a Sant Celoni? Quants pobres hi ha a Sant Celoni? En quins barris es concentren? Quines són les seves principals necessitats?
- Teniu estadístiques de la demanda de serveis socials a Sant Celoni?
- És disposa d'algun estudi o de xifres de quines són les prioritats d'atenció ciutadana avui en dia a Sant Celoni?
- S'ha fet, abans de plantejar mesures, un seguiment del teixit econòmic de la vila? Quantes empreses s'obriran i quantes empreses es tancaran en els propers mesos? En quins sectors?

No es poden presentar mesures per solucionar la crisi si prèviament no s'ha fet una anàlisi del context socioeconòmic de Sant Celoni. No es pot solucionar un problema si no es coneix primer el problema. Presentar mesures, com estan fent el PSC-PSOE i CiU, sense haver fet aquest exercici previ és simplement "fer volar coloms". I això queda clar si fem una ullada a les mesures que proposen.

Si mirem les propostes del PSC-PSOE veiem que, per un costat, plantegen mesures com garantir beques de menjador, cobrir deutes de subministrament d'aigua, llum i gas, implementar un fons de contingència social, etc. però, al mateix temps, per altre costat, quan parlen de les Odenances fiscals, el mateix el PSC-PSOE planteja una congelació impositiva. Imaginem que saben que qualsevol política social com les que estan plantejant exigeix una inversió econòmica de l'Administració. Llavors com es poden demanar més polítiques socials i, alhora, plantejar la congelació fiscal. O és que potser es poden fer polítiques socials sense que l'Administració recapti recursos econòmics?

Altres mesures que proposen són: "Limitar les publicacions no imprescindibles de l'Ajuntament". El que des de la CUP ens preguntem és si n'hi ha de prescindibles. I si és el cas, fins ara, després de 18 anys de govern, no se'n donen compte que n'hi ha de prescindibles? No saben a quin tipus de publicacions es refereixen, o potser es refereixen a la publicació de "Tots sentits"?

Més mesures. També ens sorprèn veure que ara demanen l'afavoriment del desenvolupament econòmic i la creació de llocs de treball, quan durant 18 anys de govern s'han dedicat només a promoure el sector de la construcció i han tendit no cap a la creació directa de llocs de treball estables i de qualitat, sinó al contrari, cap a la privatització de serveis mitjançant l'externalització de espais com el Centre municipal d'expressió o el complex esportiu del Sot de les granotes. O a la promoció de L'Altrium amb grans superfícies comercials que provocarà el tancament de molts petits comerços del poble.

O altres mesures, com construir habitatge social. Quants habitatges socials es van entregar durant els 18 anys de govern del PSC-PSOE? O, mentre ells aquí defensen el dret a l'habitatge, el seu mateix partit a Madrid presenta l'avantprojecte de Llei d'arrendaments urbans, la principal novetat de la qual és la relativa als anomenats "desnonaments exprés" que obliga els arrendataris a abandonar les vivendes en el termini d'un mes en cas d'incompliment del

pagament de lloguer. Semblaria lògic que, en casos de crisi, propostes com aquesta quedessin en suspens.

Però si mirem les mesures que proposa CiU, la cosa no es diferencia gaire. Una d'aquestes mesures és agilitzar l'execució de les inversions previstes per als anys 2008 i 2009. Però, com s'agilitzarien aquestes inversions? Es contractaran empreses de la vila amb treballadors de la vila, per donar així suport econòmic i laboral a Sant Celoni? O es contractaran empreses foranes que, a la vegada, subcontractaran treballadors forans, normalment explotats i mal pagats, amb la qual cosa, més que solucionar la crisi, estarem creant més precarietat?

D'altra banda, tant el PSC-PSOE com CiU plantegen una reducció de les despeses de protocol. Des de la CUP no considerem que s'hagin de reduir, sinó que s'haurien d'eliminar.

Per tot això, com hem dit, considerem que aquestes mesures no són més que fum, que fer volar coloms i que no aporten solucions reals. I, com que des de la CUP no volem participar d'aquest posicionament, no votarem a favor de la moció ni de les esmenes presentades.

I, per acabar, el que proposa la CUP:

Al nostre entendre la crisi no és transitòria, sinó que serà una situació llarga i no solucionarem res proposant mesures aïllades. La CUP ja plantejava en el seu programa electoral una sèrie d'actuacions que consideràvem necessàries en aquell moment (no ara, perquè tenim una crisi al davant, hem de prendre decisions ràpidament). Fins i tot, algunes de les mesures que ara proposen el PSC-PSOE i CiU ja han estat assolides a Sant Celoni, en bona part gràcies al treball que s'ha fet des de la CUP, com per exemple:

- 1) S'han reduït les assignacions als càrrecs electes del govern en uns 100.000 € anuals, fruit de la negociació feta per la CUP dels pressupostos de 2008.
- 2) S'ha contingut la despesa en dietes mitjançant la transparència i la seva publicació a "L'Informatiu", fruit d'una moció presentada per la CUP.

A més, la CUP, tal i com ja va especificar en el seu programa electoral, porta temps proposant que es comencin a executar un seguit de mesures incloses en el que vam anomenar *Agenda per la igualtat i la justícia social*. Algunes d'aquestes mesures són:

- Estudi de la pobresa i de l'exclusió. Com ja hem dit, abans d'actuar cal saber què passa i per què passa, i com actuar. L'Ajuntament hauria de disposar de la informació. A hores d'ara ja fa temps que l'estudi hauria d'estar fet, però encara no és així.
- Pla local d'inclusió social. En el moment actual, la Generalitat de Catalunya està començant a articular aquests plans i els està començant a dotar d'alguns recursos. Pensem que aquests plans poden ser un instrument per ordenar i sistematitzar les actuacions que ha de fer l'Ajuntament en aquest sentit i poden donar uns recursos afegits al nostre municipi.

- Mesures d'urgència social. Tot i que les desigualtats i la pobresa són estructurals, és cert que ara amb la present crisi és possible que calgui fer front a un major nombre de circumstàncies excepcionals que s'hauran de tenir molt presents. Per tant, caldria acordar l'assignació d'un fons especial per a necessitats de caràcter específic i urgent, i definir tècnicament quines són prioritàries.
- Fons local per a la igualtat social. Per poder actuar decididament, però, cal que l'Ajuntament disposi de diners, per afrontar la nova situació. Per això, tal com ja dèiem en el programa electoral, cal que l'Ajuntament creï un fons per a la igualtat social, amb aportacions de totes les regidories, que financï les actuacions concretes definides i previstes en el futur Pla local d'inclusió social.
- Augment d'impostos als rics. Per tal de finançar les mesures per la igualtat social i d'urgència per afrontar els casos que ens sobrevindran els propers mesos, cal que l'Ajuntament disposi de fons per poder seguir duent a terme la seva funció social redistributiva. Amb l'escenari actual, de pèrdua d'ingressos de l'Ajuntament, és doncs més urgent que mai que aquells que s'han beneficiat de l'època de bonança econòmica ara contribueixin més que ningú a pal·liar els efectes negatius que ha provocat el seu enriquiment. Per tant, des de la CUP apostem per augmentar els impostos a totes aquelles empreses i particulars que més guanyen i han guanyat a través dels impostos més o menys progressius com l'IAE, l'IBI, etc. Així ho exposarem demà en el debat sobre les Ordenances fiscals.

Les nostres no són mesures proposades de pressa i a última hora. Ja fa més d'un any que venim reivindicant la necessitat de que totes aquestes mesures fossin adoptades al nostre poble, però tal com les dèiem semblava que queien sobre terra de ningú. Per tant, -conclou la Sra. Vinyets- el nostre posicionament és contrari a la moció i a les esmenes presentades.

A continuació, pren la paraula el Sr. Castaño i, per al·lusions, diu que el grup municipal del PSC no coneixia la proposta teòrica de la CUP per afrontar la crisi a nivell local. Avui -diu- l'hem sentida de viva veu, però fins ara no ens havia arribat res. D'entrada (parlo a nivell personal i espero que el meu grup ho comparteixi), la intervenció de la Sra. Vinyets m'ha semblat una anàlisi en contra del sistema capitalista, però que no planteja cap alternativa. Fins i tot, jo diria que no ha proposat cap mesura nova, ja que el fons local per a la igualtat social coincideix, en principi, amb la nostra proposta de creació d'un fons de contingència social per actuar en situacions greus.

D'entrada, m'ha semblat una manca de respecte dir que alguns polítics tenim ara un atac de nervis i d'esquizofrènia, quan això no és així. Em sembla que hem estat prou curosos a l'hora de presentar una moció i demanar la convocatòria d'un Ple extraordinari per veure com podem contribuir a nivell local a solucionar un problema tan greu com la crisi econòmica actual, treballant tots colze a colze. Els dos grups municipals majoritaris hem coincidit en què es tracta d'un tema molt important i hem intentat acostar posicions, fent les oportunes modificacions en la moció inicial.

Jo entenc que si no es crea riquesa, no es pot repartir riquesa. Segur que en els 17 anys en què el grup municipal socialista ha estat governant l'Ajuntament de Sant Celoni, hem tingut errors, però si hem estat governat és perquè la gent ens ha donat el seu recolzament. Durant 5 eleccions consecutives hem estat la força política més votada al municipi, i crec que no es pot retreure a la gent la seva lliure elecció a l'hora de votar. També s'ha de dir que en tot aquest temps hi ha hagut anys més bons i anys més dolents. Abans d'ara, a Sant Celoni s'han tancat empreses, però sempre hem estat capaços de tirar endavant i d'ocupar a les persones que quedaven a l'atur, tornant a reeixir com a municipi. Entre tots (treballadors, comerciants, petits empresaris, grans indústries, Ajuntament...) hem fet una feina important i molta gent ha triat venir a viure a Sant Celoni perquè s'hi ha trobat bé i perquè han vist que som un poble endreçat i dinàmic.

D'altra banda –continua el Sr. Castaño- alguna de les frases que s'han dit fan realment mal, perquè l'Ajuntament no fa especulació immobiliària. Jo recordo que anys enrere la gent de Sant Celoni havia d'anar a viure fora del municipi perquè aquí no hi havia terrenys urbanitzats, preparats per a ser edificats. En aquests darrers anys a Sant Celoni no només s'ha promogut el sector de la construcció. Sant Celoni és la suma de moltes activitats que han fet possible que sigui un municipi ordenat i sostenible. De ben segur que hi ha qüestions a millorar, però també tenim exemples de coses que s'han fet bé en aquests darrers anys. És el cas del polígon industrial Molí de les Planes, en el que treballen més de 2000 persones. Les empreses que ara s'hi ubiquen haurien marxat a un altre municipi si l'Ajuntament de Sant Celoni no hagués fet l'esforç de tirar endavant aquest sector industrial.

Jo crec que, com Ajuntament, hem de fer el que puguem en la mesura de les nostres possibilitats i per això hem presentat aquesta moció. Volem ser realistes i posar les eines que estiguin a les nostres mans per lluitar contra la crisi. No comparteixo l'anàlisi fet des del grup municipal de la CUP perquè no aporta cap alternativa, ni proposa cap altre sistema econòmic diferent que funcioni millor que el capitalisme. Penso que hem de mirar de posar el nostre granet de sorra com a Ajuntament perquè hi ha gent del nostre municipi que s'ho està passant malament, i això anirà a més. Està molt bé fer una anàlisi d'allò que no funciona en el nostre sistema econòmic, però també cal plantejar alternatives. Nosaltres hem presentat aquesta moció perquè considerem que s'han de fer esforços a tots els nivells (local, autonòmic i estatal) en la mesura de les nostres possibilitats, per lluitar contra aquesta situació.

D'altra banda, estem en un món globalitzat. Moltes fronteres han desaparegut i els mercats internacionals s'han obert. Això és així, mal ens pesi. Però em sembla que ningú acceptaria tornar als temps de la dictadura, amb les fronteres i els mercats tancats.

En definitiva, des del grup municipal del PSC mantenim la moció presentada, amb la incorporació de les esmenes aportades per l'equip de govern, que han de permetre tirar endavant l'aprovació de les Ordenances fiscals i del pressupost municipal per a l'exercici de 2009.

I, contestant al company d'ERC, –diu, referint-se al Sr. Rubiralta- el grup municipal del PSC votarà el pressupost municipal de l'Ajuntament de Sant Celoni en el sentit que li sembli: favorablement, negativament o abstenció. Tenim total autonomia com a grup polític municipal per votar allò que vulguem, com sempre hem tingut. Gràcies.

Pren la paraula el Sr. alcalde i diu que, en primer lloc, voldria fer una reflexió de conjunt sobre tot el que s'ha dit fins ara. Crec –diu- que en una situació de crisi financera i econòmica com la que estem vivint, correspon a altes instàncies europees reestructurar el model financer i econòmic actual. Em consta que ja s'estan produint moviments en aquest sentit. En situacions com aquesta hem de ser responsables al nivell que ens correspon actuar, en aquest cas l'àmbit local.

La intervenció de la Sra. Vinyets em sona una mica a la cultura del "no", a veure-ho tot negatiu, com si des de fa molts anys tothom ho estigués fent tot malament, des dels polítics locals, als autonòmics i als estatals. Heu fet –diu- una anàlisi molt crítica del sistema capitalista, però també cal reconèixer que el capitalisme ens ha aportat tota una sèrie de riqueses i de valors al llarg de molts anys. Potser caldria un debat força més profund que, segurament, aquesta nit no tindrem prou temps de fer; debat que requeriria un treball de recavar dades i argumentacions, de les que en aquest moment no disposem.

Considero que el fet d'asseure's davant d'un paper, reflexionar i posar per escrit les valoracions i les opinions personals és un exercici important i imprescindible. Però, a vegades, cal posar-se al peu del canó i assumir responsabilitats davant dels problemes.

Després de la reflexió que heu fet, trobo a faltar una assumpció de responsabilitats per la vostra part, de posar-vos davant dels problemes i de prendre decisions. Els regidors del grup municipal de la CUP vau tenir l'oportunitat d'entrar a formar part del govern municipal, però vau considerar que no era el moment. Per tant, amb tot el respecte, voldria dir-vos que el fet d'assumir responsabilitats vol dir quelcom més que simplement fer una anàlisi de la situació.

Ens heu preguntat –referint-se a la CUP- si tenim dades socials, empresarials i econòmiques de la crisi al nostre municipi. A l'Ajuntament es disposa de molta informació, segurament no tota la que es necessitaria perquè això requereix certes inversions i fer un treball de camp. A nivell social, des de l'Àrea de Comunitat es té molta informació de les persones que s'atenen i de les seves necessitats. Ara bé, segurament no coneixem totes les necessitats que hi ha al poble. En aquests moments s'està a punt de realitzar, conjuntament amb la Diputació de Barcelona, un programa que es diu "Més a prop" que pretén entrevistar totes les persones de més de 80 anys per conèixer si viuen soles, quina és la seva situació, quines dificultats i necessitats tenen... Per tant, en aquest àmbit tindrem probablement en els propers mesos informacions molt concretes, però òbviament no tota la informació que ens agradaria tenir. Al final, la presa de decisions passa per la informació de què disposem, pel treball del dia a dia, per l'experiència i pels professionals que estan treballant a les diferents àrees i en els diferents àmbits municipals.

Existeixen sistemes econòmics diferents –continua el Sr. alcalde-. El model comunista va generar, en el seu moment, una sèrie d'expectatives, però al final va fracassar. Segurament són possibles altres models de societat i de desenvolupament econòmic. Es tracta d'implicar-se en el debat polític i d'aportar elements per a la reflexió. I, des d'aquest punt de vista, totes les propostes són benvingudes. De tota manera, jo crec que la sol·licitud de convocatòria del Ple d'avui per part del grup municipal socialista no busca sinó el titular i la nota de premsa, perquè la capacitat real per incidir des de l'àmbit local en una situació de crisi financera i econòmica tan generalitzada com aquesta, és relativament reduïda.

En l'exposició del grup municipal del PSC s'han donat dades sobre l'augment de l'atur a Sant Celoni, però crec que els motius són estructurals i s'emmarquen en la situació de crisi financera i de globalització de l'economia en la que ens trobem.

Evidentment, des de l'Ajuntament es poden destinar més recursos a aquelles àrees o àmbits que poden incidir més en pal·liar les conseqüències de la crisi. Per exemple, en temes de formació, per orientar i intentar posicionar millor els ciutadans a l'hora d'accedir a un lloc de treball, tant els joves com les persones en situació d'atur. En aquests moments, des de l'Ajuntament ja s'està treballant en aquest sentit.

El que també podem fer és decidir quina ha de ser la pressió fiscal que hem d'aplicar als nostres ciutadans per obtenir els recursos que ens permetin prestar tots els serveis que es donen des de l'Ajuntament, tant en l'àmbit social, laboral, educatiu, sanitari, de manteniment de la via pública, d'instal·lacions esportives, culturals, etc. Caldrà prioritzar i decidir a què destinem els recursos municipals en una situació de crisi com la que estem vivint. Ara, més que mai, ens pertoca ajustar bé els recursos que obtenim de la ciutadania a través dels diferents tipus d'impostos.

Entenem que des de l'àmbit local no podem fer grans coses per lluitar contra la crisi, però, la proposta de l'equip de govern passa fonamentalment per dues grans qüestions:

- Incrementar només els impostos d'acord amb l'augment del cost de la vida (IPC) i, per tant, no pressionar encara més la ciutadania.
- Mantenir les inversions en l'activitat pública de l'Ajuntament. No tant perquè això resolgui la situació de crisi (ja que l'activitat que genera l'Ajuntament per si sola no és capaç de pal·liar la crisi en el municipi), sinó per donar un exemple i contribuir, en la part que pugui, a donar activitat al poble.

Com s'ha comentat abans –continua- s'intentarà, sempre que es pugui, contractar empreses del municipi, malgrat que la Llei de contractes del sector públic ens condiciona en aquest sentit. Així, per exemple, en la licitació de les obres del nou pavelló d'esports al "Sot de les granotes", que es va aprovar en el darrer Ple municipal, se'ns han presentat moltes empreses. La llei no ens permet

limitar que només es presentin empreses del nostre municipi. Sí que la normativa ho fa possible quan es tracta de procediments negociats.

Caldrà destinar, doncs, més recursos a fomentar l'ocupació, a través de la formació professional, els Plans d'ocupació, el Club de feina... Des de fa temps l'Ajuntament ja treballa en aquesta línia, però, vist el context actual, penso que ho haurem de potenciar.

Enguany s'ha incrementat la partida destinada a les ajudes socials per poder atendre els diferents tipus de necessitats que s'han generat, des de l'atenció a la dependència (que pràcticament s'ha doblat), les beques de menjador, les beques per llibres, etc. Probablement, en el proper pressupost haurem de seguir augmentant els recursos per atendre aquestes necessitats. Això vol dir, però, treure diners d'un lloc per posar-los en un altre i treballar tots junts per trobar aquest equilibri, en un exercici de responsabilitat per part de cada un dels grups municipals des de les nostres diverses posicions. Cadascú pot defensar la seva visió de les coses, però caldrà trobar aquells punts d'acord que ens permetin materialitzar els pressupostos.

També pretenen, com a Ajuntament, col·laborar en la mesura que sigui possible amb totes aquelles persones emprenedores, amb ganes de tirar endavant projectes, prestant assessorament i facilitant els tràmits per poder engegar qualsevol tipus d'activitat o servei al nostre municipi.

Crec –conclou el Sr. alcalde- que les propostes presentades pel grup municipal socialista i les que volem impulsar des de l'equip de govern no es distancien gaire. Coincidim en la majoria de les qüestions, i en altres hem suggerit algunes modificacions del text, especialment pel que fa a la proposta de congelació dels impostos municipals. En el Ple que celebrarem demà portarem a aprovació la modificació de les Ordenances fiscals, i caldrà veure si les incrementem només amb l'IPC o per sobre de l'IPC, i de quin mes. Per això, jo suggeriria que l'apartat 3.g) de la primera de les propostes d'acord digués només "No incrementar la pressió fiscal en els impostos, taxes i preus públics municipals durant el 2009". En tot cas, demà ja valorarem de quina manera ho fem. La ciutadania espera de nosaltres aquest exercici de responsabilitat en allò que està a les nostres mans. Les anàlisis i les altres valoracions que puguem fer del nostre sistema econòmic, correspon aplicar-les a altres nivells. Com ja he dit, m'agradaria centrar-me en allò que ens pertoca com a municipi. Així, doncs, si s'accepten i s'incorporen les esmenes proposades pel grup municipal de CiU, nosaltres estem d'acord en aprovar la moció del grup municipal del PSC.

El Sr. Castaño diu que, com ja ha indicat anteriorment, la moció presentada pel seu grup pretenia ser un document obert a la resta de grups municipals. Per tant, amb algun retoc que hem acabat de fer a última hora, acceptem –diu- que s'aprovi la nostra moció modificada amb les esmenes que proposa el grup municipal de CiU.

Intervé la Sra. Vinyets i, en primer lloc, diu que si amb la seva intervenció anterior ha ferit alguna sensibilitat a l'hora d'utilitzar determinades paraules, no ha sigut la seva intenció. A vegades –diu- som una mica agosarats en l'ús del

llenguatge... Aquest Ple estava convocat amb un únic punt en l'ordre del dia, per parlar de l'actual crisi econòmica. Tal com hem dit en la nostra anàlisi, el grup municipal de la CUP entén que la crisi que estem patint és estructural i que no ens podem cenyir a únicament a parlar de propostes municipals. Tots els que estem aquí sabem que la capacitat dels Ajuntaments és limitada. Nosaltres enteníem que avui era el moment indicat per posar sobre la taula les contradiccions del sistema, i així ho hem fet.

En segon lloc, -continua- sempre se'ns aplica allò de que som la cultura del "no", concepte que va encunyar el president Jordi Pujol. Nosaltres entenem que no se'ns pot aplicar aquesta definició perquè precisament fa un any que venim reclamant que es posin en pràctica mesures que ara (quan ja estem amb l'agua al coll) es proposen per part d'altres grups, amb moltes presses i a través de la convocatòria d'un Ple extraordinari. Pensem que aquesta no és la manera de fer. Nosaltres ja fa més d'un any que venim reclamant l'aplicació de més mesures socials. Si fóssim de la cultura del "no", el programa del grup municipal de la CUP no recolliria totes les propostes que conté.

I, respecte del que s'ha dit de treballar colze a colze, voldria recordar que nosaltres ens hem assabentat de la convocatòria d'aquest Ple extraordinari pels mitjans de comunicació, sense possibilitat de poder tenir un debat amb els altres grups per fer un treball més d'anàlisi. D'altra banda, si volem ser curosos, no oblidem que la convocatòria d'aquest Ple d'avui té un cost econòmic per als ciutadans de Sant Celoni pel que fa a les despeses i a les dietes que s'hauran de pagar. Volem fer també una última reflexió: nosaltres creiem que la convocatòria d'aquest Ple no té com a objectiu final l'aprovació d'unes mesures per lluitar contra la crisi, sinó aconseguir una certa rellevància a nivell periodístic.

El Sr. Ventura pregunta, en relació als impostos i les taxes municipals, quina diferència hi ha entre "congelar" i "no incrementar la pressió fiscal".

El Sr. Castaño explica que "congelar" significa un augment zero i "no incrementar la pressió fiscal" vol dir augmentar només l'IPC. També voldria fer una puntualització –diu-. S'ha dit que el Ple d'avui s'havia convocat per parlar de la crisi. En realitat, la moció que hem presentat va més enllà i proposa l'adopció de tota una sèrie de mesures d'austeritat en la despesa municipal, de garanties d'inversió pública, de desenvolupament econòmic i de suport a les persones més desfavorides. Això és el que votem avui.

Pren la paraula el Sr. Arenas i diu que de la intervenció final de la Sra. Vinyets sembla com si aquest Ple no estigués prou justificat i constituís una despesa municipal prescindible. Discrepo –diu- d'aquesta opinió i crec que el Ple d'avui es justifica totalment pel fet de prendre mesures per afrontar la situació econòmica actual. Sabem que la crisi és un problema global que s'ha d'entomar a nivell mundial i que, evidentment, no podrem solucionar només des del nostre àmbit local. Però, com a exercici de responsabilitat, crec que està francament justificada la convocatòria d'aquest Ple per poder aprovar mesures que ajudin a aquella part de la ciutadania que més ho necessita.

Intervé de nou la Sra. Vinyets i insisteix en que, al seu entendre, assabentar-se de la convocatòria d'aquest Ple a través dels mitjans de comunicació, no és la millor manera de fer les coses. D'altra banda, per demà hi ha convocat un Ple ordinari en el que, entre altres coses, es porta a aprovació la modificació de les Ordenances fiscals per a l'any 2009. Penso –diu- que es podia haver aprofitat el Ple de demà per parlar de la crisi i per decidir quina pressió fiscal s'ha d'aplicar als ciutadans, en comptes de celebrar dos Plens consecutius.

Finalment intervé el Sr. alcalde per fer una puntualització. Des de l'equip de govern –diu- ja fa temps que venim treballant per veure quines mesures podem aplicar des de l'Ajuntament per mirar de pal·liar l'actual situació de crisi. I, en la nostra opinió, els moments òptims i ideals per parlar-ne serien el Ple de demà (amb la modificació de les Ordenances fiscals per a 2009) i el Ple en què es porti a aprovació el pressupost municipal de 2009.

Després d'aquestes intervencions, i a proposta de la Comissió informativa de Serveis Comunitaris, per 14 vots a favor de les senyores Lechuga, Miracle i de la Encarnación i dels senyors Deulofeu, Cuminal, Mas, Negre, Perapoch, Castaño, Arenas, Capote, Bueno, Casado i Vega, i 2 vots en contra de la senyora Vinyets i del senyor Ventura, **el Ple municipal APROVA la moció presentada pel grup municipal del PSC, amb la incorporació de les esmenes presentades pel grup municipal de CiU**, tal i com es transcriu a continuació:

MOCIÓ DEL GRUP MUNICIPAL SOCIALISTA DE SANT CELONI PER AL DEBAT I APROVACIÓ DE MESURES D'AUSTERITAT EN LA DESPESA MUNICIPAL, GARANTIES D'INVERSIÓ PÚBLICA, DESENVOLUPAMENT ECONÒMIC I SUPORT A LES PERSONES MÉS DESAFAVORIDES, AMB INCORPORACIÓ DE LES ESMENES PRESENTADES PEL GRUP MUNICIPAL DE CIU.

La inestabilitat financera internacional, la crisi del petroli i la caiguda del sector de la construcció han estat les principals causes que han portat l'economia catalana i espanyola a una situació difícil i complicada. Es tracta certament d'un cicle d'estancament que se'ns presenta més complex que en altres ocasions ja que el seu origen i solucions provenen d'un context globalitzat de l'economia.

Per això, cal una resposta clara per fer front a la crisi amb decisions i mesures reals des de totes les administracions públiques i, per descomptat, també des de les corporacions locals.

La Comissió Europea fa mesos que impulsa la coordinació entre els 27 ministres d'economia dels Estats membres per trobar les millors decisions macroeconòmiques que mitiguin els efectes de la crisi als països europeus. El Govern central està portant a terme mesures concretes en aquesta matèria, com ara l'ampliació del termini d'amortització d'hipoteques sense despeses afegides que ha entrat en vigor al maig i amb una vigència de dos anys, amb què les famílies en condicions d'especial dificultat poden reduir la seva quota mensual. La Generalitat, per la seva banda, continua negociant un nou finançament que serveixi per a una nova etapa d'inversió i benestar per a Catalunya, al temps

que aprova un paquet de mesures, entre les quals es troba la reducció d'un 25% de determinades partides de despesa corrent, que tot i ser necessàries no es consideren imprescindibles.

A l'àmbit municipal, nombrosos Ajuntaments d'arreu d'Espanya estan impulsant actuacions adaptades a les seves competències i realitats locals, com ha estat el cas de Vilanova i la Geltrú, Lleida, Manresa, Gandia o Llíria.

El cas de Sant Celoni no s'allunya del d'altres municipis veïns. L'actual situació d'incertesa s'ha materialitzat amb un augment de l'atur que ha passat del 9'11% de setembre de 2007 al 13'63% del darrer mes d'agost. Hem passat en un any de 554 a 829 persones aturades (un augment del 49'63%).

Els ciutadans esperen dels seus representants públics que encarin amb decisió els problemes que els afecten, per la qual cosa difícilment entendrien que l'administració més propera al ciutadà, l'Ajuntament, es mantingués impassible davant les dificultats per les quals estan travessant, i més encara en aquesta època, després de les vacances, amb l'inici del nou curs escolar i la despesa extra que això suposa per a mares i pares.

A més, l'equip de govern ha de ser conscient que un cicle econòmic negatiu comporta un augment del nombre de ciutadans demandants dels serveis socials i ajuts municipals, a més d'un major nombre de persones que aconsegueixen els barems per a erigir-se beneficiaris d'aquests ajuts.

El grup municipal del PSC de Sant Celoni aposta, en temps de crisi, per garantir la despesa social i, fins i tot, incrementar-la, endegar un fons de contingència (veure el punt tercer de les propostes d'acord) com a recolzament a les famílies que ho necessitin, incrementar les polítiques actives d'ocupació i promoció econòmica perquè l'economia de Sant Celoni no es vegi paralitzada i garantir els llocs de treball.

Fruit del treball conjunt del PSC, el grup municipal socialista ha elaborat un seguit de propostes estructurades en tres grans àmbits per tal d'intentar minimitzar els efectes negatius de la crisi en la nostra ciutadania, amb la voluntat de servir com a eina de reflexió, debat i aportacions per part de tots els grups polítics i dels agents econòmics i socials.

Per tot això, per 14 vots a favor de les senyores Lechuga, Miracle i de la Encarnación i dels senyors Deulofeu, Cuminal, Mas, Negre, Perapoch, Castaño, Arenas, Capote, Bueno, Casado i Vega, i 2 vots en contra de la senyora Vinyets i del senyor Ventura, **el Ple municipal ACORDA l'aprovació de les següents mesures proposades pel grup municipal del PSC, amb la incorporació de les esmenes aportades pel grup municipal de CiU:**

1. Austeritat en la gestió municipal, basant-se en el rigor, l'eficàcia i el control de les despeses municipals.

El Ple de l'Ajuntament de Sant Celoni exhorta l'equip de govern municipal a reaccionar de forma decidida per tal d'afrontar aquesta etapa d'estancament econòmic i, per això, planteja un reajustament de les despeses municipals.

El principi a seguir haurà de ser la redistribució de partides de diverses regidories amb un seguit de mesures que tenen, però, un límit: no poden afectar ni els serveis bàsics, ni els serveis d'atenció a la ciutadania.

- a. No incrementar els sous corresponents als càrrecs electes durant l'exercici 2009, així com les compensacions i dietes de tots els membres electes del consistori.
- b. Reducció de les despeses de protocol, representació i propaganda institucional des de l'aprovació d'aquesta mesura.
- c. Reducció de les despeses no bàsiques del capítol 2 de despeses corrents del pressupost municipal.
- d. Limitació de les publicacions no imprescindibles de l'Ajuntament.
- e. Reducció de les assessories externes: realitzar tots els treballs mitjançant personal propi o contractat per la pròpia administració, sense haver de recórrer a empreses externes.
- f. Reducció de les hores extres no imprescindibles i, si és el cas, compensació per temps lliure i no monetàriament.
- g. No incrementar la pressió fiscal en els impostos, taxes i preus públics municipals durant el 2009.
- h. Aplicar en les Ordenances fiscals mesures d'exempcions i bonificacions als principals impostos i taxes per a aquells col·lectius més afectats per la recessió econòmica, i facilitar el fraccionament del pagament dels principals tributs.
- i. Realitzar les modificacions de crèdit necessàries per complir amb aquest Pla al llarg de 2008 i 2009.

2. Manteniment de la inversió pública, creació de desenvolupament econòmic i llocs de treball.

Les administracions públiques han d'actuar, en situacions d'estancament econòmic, com a garant i estímul de l'activitat econòmica, impulsant així la reactivació en sectors clau.

- a. Aposta per l'obra pública: s'ha de seguir apostant per l'obra pública i no només perquè així es genera ocupació en un sector especialment afectat per la crisi, sinó sobretot com una eina que ens permet aprofitar l'oportunitat que suposa millorar i ampliar l'atenció als ciutadans i ciutadanes amb noves i millors infraestructures i serveis municipals. El Ple demana a l'equip de govern que s'esforci a portar a terme les obres de millora d'infraestructura de Sant Celoni i la Batllòria.
- b. Aposta per l'habitatge: cal fer una aposta ferma per al foment de l'habitatge protegit i la rehabilitació d'immobles amb l'aplicació de tractaments fiscals favorables i la congelació de les taxes per obres menors.

- c. Aposta pel comerç local: l'Ajuntament s'ha de comprometre a potenciar les compres del consistori en entitats i empreses del nostre poble, animant-les a presentar-se en els concursos que es licitin, fent un nou esforç en explicar els passos a seguir per evitar que no hi participin per por als tràmits burocràtics i, així, aconseguir que el màxim de recursos econòmics es quedin al nostre poble.
- d. Potenciar la imatge de marca dels productes elaborats al Baix Montseny aprofitant els recursos que posen a disposició dels Ajuntaments altres administracions públiques i en col·laboració amb les empreses i els agents comercials.
- e. Pla de reactivació econòmica: coordinació de les polítiques amb els municipis del Baix Montseny, mitjançant el diàleg conjunt amb la societat, per avançar en la dinamització socio-econòmica del territori, avançar en la mancomunació de serveis i la coordinació en matèria d'ocupació.
- f. Agilitzar l'execució de la inversió prevista pels anys 2008 i 2009, entre elles, les següents inversions:
  - Pavelló Sot de les Granotes
  - Peatonalització del centre
  - Manteniment de l'espai públic
  - Aparcament municipal
  - Pont de la Tordera
  - Unió Batllorienca
  - Adequació de les noves seus dels Serveis socials i Escola d'adults-PTT

3. Suport a la ciutadania.

Davant de la situació d'estancament econòmic, cal donar una resposta clara, i aquesta ha de venir també d'aquells òrgans més propers a la ciutadania. En el cas de l'Ajuntament, això afecta en primer terme les regidories de Comunitat i Cultura, de qui depenen els serveis socials i educació.

Els principals indicadors confirmen que seran els sectors de la població més dèbils i amb economies menys estables els que patiran més intensament els efectes negatius de l'actual situació econòmica.

En aquest sentit, ens sumem a iniciatives que des de diferents municipis de l'àrea metropolitana, com ara l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet o el de Cornellà, han sabut avançar-se a les possibles problemàtiques a què hauran de fer front el proper any i s'han compromès a pressupostar per al 2009 un fons de contingència social que preveu donar resposta a les dificultats que poden travessar certs segments de la població a causa de l'actual situació econòmica.

El Ple de l'Ajuntament aposta per la protecció dels col·lectius amb menys recursos i, en concret, es compromet a:

- a. Acordar una dotació pressupostària oberta per a aquests dos serveis d'atenció bàsics per als ciutadans/ciutadanes per evitar, en última

instància, que les previsions pressupostàries hagin estat massa justes i no s'adeqüin a la realitat del nostre poble. L'Ajuntament ha de preveure un increment dels recursos econòmics en els propers mesos per tal de donar una resposta adequada a un previsible augment en el nombre de peticions d'assistència per part de determinats sectors de la població, a què haurà d'aportar solucions monetàries i no monetàries.

- b. Implementar un fons de contingència social suficient per fer front a situacions socials greus derivades de l'estancament econòmic.
- c. Incrementar les polítiques de beques de menjador per al present any acadèmic i comprometre's a augmentar les subvencions a les famílies mitjançant l'augment dels ajuts per a material escolar i llibres per al proper curs.
- d. Apostar i coordinar des de l'Ajuntament mecanismes de reaprofitament de llibres de text a les escoles de Sant Celoni i la Batllòria, afavorint l'estalvi en aquest àmbit per a mares i pares.
- e. Ajuts per a cobrir deutes de subministraments d'aigua, llum i gas amb avís oficial de tall del servei.
- f. Incrementar els recursos i agilitzar els procediments per tal de contribuir a la sortida de l'atur i l'accés a una nova feina, facilitant la inserció laboral de les persones en atur amb programes de formació, promoció de l'ocupació i més orientació i intermediació aprofitant l'estructura municipal del servei d'ocupació, que inclou un servei d'orientació laboral, un club de feina i suport a la creació d'empreses.
- g. Congelar els preus públics de prestació de serveis bàsics personals.
- h. Augmentar el nombre i quantia de beques, així com rebaixar els barems per accedir-hi.
- i. Apostar per nous sectors emergents d'activitat/ocupació com ara les relacionades amb el medi natural, la gestió de residus (tractament de residus forestals, biomassa...) i noves formes d'energia neta.
- j. Potenciar les prestacions destinades directament a les famílies: ajudes d'emergència, beques de menjador, informació i assessorament econòmic, etc.
- k. Establir els sistemes necessaris per a la gratuïtat del bus urbà per als menors de 16 anys.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió a les 22:40 hores de la nit, i s'estén la present acta de la que jo, el secretari municipal, en dono fe.

L'alcalde

El secretari

